سیویلیکا - ناشر تخصصی مقالات کنفرانس ها و ژورنال ها
گواهی ثبت مقاله در سیویلیکا
CIVILICA.com

عنوان مقاله:
تاثیر تنش آبی بر برخی صفات مورفولوژی و فیزیولوژی دانهال ژنوتیپ های طبیعی مرکبات

محل انتشار:
مجله علوم باغبانی, دوره 36, شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:
رضا فیفائی - *پژوهشکده مرکبات و میوه های نیمه گرمسیری، موسسه تحقیقات علوم باغبانی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رامسر، ایران*

حسین طاهری - *پژوهشکده مرکبات و میوه های نیمه گرمسیری، موسسه تحقیقات علوم باغبانی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رامسر، ایران*

یحیی تاجور - *پژوهشکده مرکبات و میوه های نیمه گرمسیری، موسسه تحقیقات علوم باغبانی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رامسر، ایران*

اسماعیل غلامیان - *پژوهشکده مرکبات و میوه های نیمه گرمسیری، موسسه تحقیقات علوم باغبانی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رامسر، ایران*

خلاصه مقاله:
مرکبات جزو میوه‌های نیمه‌گرمسیری و گرمسیری و از مهم‌ترین محصولات باغبانی هستند. خشکی از مهم‌ترین تنش‌های زیستی در مرکبات است. این پژوهش به منظور بررسی اثر خشکی بر دوره بقاء، تعرق کل و برخی صفات در دانهال های نوسلار ۱۰ ژنوتیپ طی دو آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملا تصادفی در شرایط گلخانه ای انجام شد. در آزمایش اول ۱۰ ژنوتیپ ، تحت تنش شدید قرار گرفته تا دوره بقاء تعیین شود، سپس در آزمایش دوم این ۱۰ ژنوتیپ تحت تاثیر دو تیمار آبیاری (شاهد و قطع آبیاری) واقع شده و برخی صفات اندازه‌گیری شدند. نتایج نشان داد در آزمایش اول پونسیروس و G۱۱ دوره بقاء طولانی‌تری (۱۲۵ روز) داشته و متحمل تر و راف لمون (با ۳۸ روز) و G۱۲ (با ۴۴ روز) نیز حساس تر بودند. کندترین زمان مصرف آب در پونسیروس و سریع ترین آن در راف لمون، همچنین بیش ترین میزان تعرق تجمعی در G۲۵ و کم ترین آن در پونسیروس دیده شد. در آزمایش دوم بیش ترین کاهش وزن تر برگ (۳۷/۰ برابر)، شاخه (۴۷/۰ برابر) و کل (۴۲/۰ برابر) ناشی از خشکی در G۲۲ و کم ترین کاهش در G۱۱ بترتیب با ۴۸/۰، ۵۴/۰ و ۵۲/۰ برابر در مقایسه با شاهد، بیش ترین کاهش وزن تر ریشه ناشی از خشکی در G۲۲ با ۳۵/۰ برابر و کم ترین کاهش در G۱۸ با ۵۲/۰ برابر، بیش ترین کاهش وزن تر ریشه به شاخه ناشی از خشکی در G۱۸ با ۶۱/۰ برابر و کم ترین کاهش در G۲۳ با ۶۵/۰ برابر و بیش ترین افزایش وزن خشک ریشه به شاخه ناشی از خشکی در G۱۶ با ۵۶/۱ برابر و کم ترین افزایش در پونسیروس با ۳/۱ برابر نسبت به شاهد دیده شد. در شرایط تنش G۱۸ و G۱۲ بترتیب با ۳۲/۳۲ و ۳۷/۳۴ درصد کم‌ترین محتوای نسبی آب برگ را داشتند. همچنین، G۲۲، G۲۳، G۱۲، G۲۵ و G۱۸ از بیش‌ترین و پونسیروس از کم‌ترین درصد نشت یونی (۸۵/۳۱ درصد) برخوردار بودند. بنابراین پس از بررسی شاخص‌های فوق‌الذکر، می‌توان راف‌لمون و G۱۲ و G۱۸ را بعنوان حساس در برابر خشکی و پونسیروس و G۱۱ را نیز بعنوان متحمل به خشکی معرفی نمود.

کلمات کلیدی:
تحمل به خشکی, تنش کم آبی, نشت یونی, نژادگان طبیعی مرکبات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:
https://civilica.com/doc/1468022